

νά συντηρήσῃ τὸν στρατὸν αὐτῶν, ἀπεφάσισαν τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν, καὶ διὰ τὴν γεννήσωσι νέαν ἐπανάστασιν ἐκεῖ καὶ διὰ τὴν πληρώσωσι τὰ βαλάντια αὐτῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν ἐκ λαφύρων) νὰ ἐπιστρέψωσι δὲ καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον ἐν ταῦθα εἰχὼν ἐννοήσῃ, καὶ λίαν ὀρθῶς, ὅτι οἱ αὐτόχθονες ἐκάστης χώρας ἠδυνάτουσαν νὰ ἐγερθῶσι κατὰ τῆς τυραννίας καὶ περιέμενον πάντοτε τὴν ὥθησιν ἐξ ἐξωτερικῶν δυνάμεων. Ἐννοεῖ βεβαίως πᾶς τις πόθην καὶ αἱ τότε διαδόσεις, ὅτι ὁ Ὑψηφάντης διέβη τὸν Αἴμον, ὅτι πολιορκεῖ τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τὰς μὲν ἐπαναστατημένας ἐπαρχίας νὰ διατηρῶσι τοιαύτας, τὰς δὲ μὴ ἐπαναστατημένας νὰ ὠθῶσι εἰς ἐπανάστασιν, καθότι δὲν ἠδύναντο οἱ τότε ἐξοχοὶ ἄνδρες νὰ συνδράμωσιν ὑλικῶς ὅλον τὸν κόσμον ἄλλως οἱ Ἕλληνες εἰς ἣν εὐρίσκοντο κατάστασιν, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαναστατήσωσι. Τοιαύτην ἀρχὴν βεβαίως εἶχε καὶ ἡ εἰς Θάσον μετάβασις τοῦ Βάσσου ἀνεχώρησε λοιπὸν τὸν Μάρτιον τοῦ 1826.

Καθ' ἣν ὥραν ὁ Βάσσοσ προητοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἦτο λίαν δυσχερὴς κατέβαλε μὲν ὁ ἀρχηγὸς οὗτος, συμπράττοντος καὶ τοῦ Κριεζώτου, τὴν δευτέραν ἀνταρσίαν τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Νταλαμανάρα, πλὴν ἐπαπειλήτο ἕτερα τοιαύτη αὐτῶν τῶν στρατῶν τοῦ Βάσσου καὶ Κριεζώτου καὶ μόνῃ ἡ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς ἀγάπη τοὺς διετήρει εἰσέτι, διότι ἐπεινῶν, διότι ἠναγκάζοντο νὰ τρώγωσι χόρτα, ἡ δὲ Κυβέρνησις εὐρισκομένη εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν ἔγραψεν εἰς τὸν Φαβιέρου ὅτι διαλύει τὸν στρατὸν τοῦ Βάσσου καὶ Κριεζώτου, καὶ ὅτε ἔλαβον παρὰ τοῦ ἰδίου Φαβιέρου γινῶσιν τῆς ἀλλοχότου αὐτῆς διαταγῆς ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς, καὶ εἶπον «ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ» καὶ ἀνεχώρησαν ὡς εἶπαμεν, ὅπως δοξάσωσι καὶ εἰς ξένας

